

उन्मत्तस्येवलिंगंयेषांते ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ममप्रभूरक्षकौ बोधेसमर्थावितिवा अतोवांयुवाभ्यांज्ञानदीपः प्रवर्त्यताम् ॥
॥ १६ ॥ १७ ॥ महापुरुषगोचरम् हरिभक्तंत्वाम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ तदैव यदापूर्वमागतोऽस्मि ॥ २० ॥ रायः अर्थाः ॥ २१ ॥ यदाचलाः

चरंतित्यवनौकामं ब्राह्मणाभगवत्प्रियाः ॥ मादृशां ग्राम्यबुद्धीनां बोधायोन्मत्तलिंगिनः ॥ ११ ॥ कुमारो नारद
ऋभुरंगिरादेवलोऽसितः ॥ अपांतरतमो व्यासो मार्कण्डेयोऽथ गौतमः ॥ १२ ॥ वसिष्ठो भगवान् रामः कपिलो
वादरायणः ॥ दुर्वासायाज्ञवल्क्यश्च जातूकर्ण्यस्तथाऽरुणिः ॥ १३ ॥ रोमशश्च यवनो दत्त आसुरिः सपतंज
लिः ॥ ऋषिर्वेदशिरा बोध्यो मुनिः पंचशिरास्तथा ॥ १४ ॥ हिरण्यनाभः कौशल्यः श्रुतदेव ऋतध्वजः ॥ एते परे
च सिद्धेशाश्चरंति ज्ञानहेतवः ॥ १५ ॥ तस्माद्युवां ग्राम्यपशोर्मम मूढधियः प्रभू ॥ अंधेतमसि मग्नस्य ज्ञानदीप
उदीर्यताम् ॥ १६ ॥ अंगिरा उवाच अहंते पुत्रकामस्य पुत्रदोऽस्म्यंगिरानृप ॥ एष ब्रह्मसुतः साक्षान्नार
दो भगवानृषिः ॥ १७ ॥ इत्थं त्वां पुत्रशोकेन मग्नं तमसि दुस्तरे ॥ अतदर्हमनुस्मृत्य महापुरुषगोचरम् ॥ १८ ॥
अनुग्रहाय भवतः प्राप्ता वा वा मिह प्रभो ॥ ब्रह्मण्यो भगवद्भक्तो नावसीदितुमर्हति ॥ १९ ॥ तदैव ते परं ज्ञानं ददा
मि गृहमागतः ॥ ज्ञात्वाऽन्याभिनिवेशं ते पुत्रमेव ददावहं ॥ २० ॥ अधुना पुत्रिणां तापो भवतैवानुभूयते ॥ एवं दा
रा गृहारायो विविधैश्वर्यसंपदः ॥ २१ ॥ शब्दादयश्च विषयाश्च लाराजविभूतयः ॥ महीराज्यं बलं कोशाभृत्यामा
त्याः सुहज्जनाः ॥ २२ ॥ सर्वेऽपि शूरसेने मेशोकमोहभयार्तिदाः ॥ गंधर्वनगरप्रख्याः स्वप्नमायामनोरथाः ॥ २३ ॥

अनित्याः किंच महीति ॥ २२ ॥ हेशूरसेन इमे सर्वेऽपि शोकादिप्रदाः किंच आगमापायित्वेन गंधर्वनगरतुल्याः गंधर्वनगरं ह्यकस्मादेव क्वचिदा
याति अपयाति चेति प्रसिद्धं तदेव मनित्यत्वं शोकादिहेतुत्वं चागमापायित्वं चोक्तं मिथ्यात्वमप्याह स्वप्नश्च माया च मनोरथश्च यथा तद्वत् ॥ २३ ॥